

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplice Nr. 15.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun

Numeri singuratici la 20 bani se vând la librăria G. Carjan, Ploesti

Lege, drept și dreptate.

IV.

(*) A. promite cu seriozitate dreptul, recunoașterea și apărarea dreptului într'un stat unde sistemul de ocărmuire bazează tocmă pe încălcarea cea mai despotică a ordinii de drept, — este un act politic, care condiționează o muncă grea și conștientă, dar în același timp și energia cea mai viguroasă, hotărârea neșămutată de a combate și de a înălțura orice prejudecăți, orice impedimente ce s'ar pune în calea problemei de a instaura dreptul în puterea sa.

Ori-cât de sceptici am fi — acum trebuie să fim — față cu noul premier dl. Coloman Széll, putem risca totuși presupunerea, că dînsul se află în posesia suficientei rațiuni politice de a-și da seama și de a admite acest adevăr lesne de înțeles. Sîntem și în drept să așteptăm aceasta dela un bărbat politic ce se pretinde înăguratorul unei ere noue și care a fost chemat la guvern în vederea stabilirii unei ordini legale în țeară.

Recunoaștem, că a stabili în Ungaria domnia dreptului este echivalent cu antica muncă a curățirii grajdurilor lui Augias. Dar' bărbatul de stat care își ia odată un angajament, trebuie să se și achite de el, ori-cât de oneros ar fi; — altcum n'ar mai fi vrednic de încredințarea ce i-s'a dat și n'ar mai putea conta la încrederea cetățenilor. Onestitatea politică, cerință indispensabilă ori-cărui om politic, pretinde în prima linie împlinirea datorințelor, indiferent de gravitatea promisiunilor, făcute fie din propriu îndemn, fie forțat.

De aceea, nici pe dl. Széll nu-l poate scuza greutatea angajamentului de a stabili ordinea de drept în țeară, mai ales pentru-că însuși a înscris în programul său această problemă.

Vom fixa deci și în privința dreptului, — datorințele noului premier așa după-cum în justete le pretindem noi Românii.

Care stat se poate zice — în respectul adevărului — un stat de drept? De sigur numai acela, în care dreptul la libertățile publice și la viața națională se recunoaște tuturor cetățenilor. Ori-care alt stat, în care cetățenii fie că nu se bucură de drepturi, fie că posedă drepturi insuficiente, fie că unora li-se recunoaște drepturile, alora nu, după deosebiri de clasă, naționalitate ori confesiune, — nu poate fi numit un stat de drept.

În categoria din urmă cade statul ungar, constituit dintr-o minoritate cu drepturi cetățenești și naționale și dintr-o majoritate, despoiată de drepturile sale.

Minoritatea dominând și terorizând majoritatea, — eată pretinsul »drept public« al Ungariei!...

În urmă, cel-ce vrea să așeze în țeara noastră veritabilă ordine de drept — trebuie să facă un sfîrșit acestei situații nu numai ilegale, dar' și anti-constituționale, — până și în ce privește special constituția ungară, croită de altfel în sens absolut privilegiat pentru Maghiari.

Natural, această reformare radicală nu se poate opera decît prin recunoașterea caracterului politic și politiglot al Ungariei și prin renunțarea categorică la utopia »statului național maghiar«.

Însăși ființa »legii de naționalitate«, pe care dominanții maghiari au încercat și încearcă mereu s'o răpună prin atâtea ulterioare legi contradictorii spiritului legii de naționalitate, — pledează pentru valoarea caracterului politic și politiglot al Ungariei, în contrast cu pretinsa valoare a »caracterului național-unitar«, relevată de Maghiari.

Pe lângă toată intoleranța lor șovinistă, Maghiarii s'au vîzut nevoiți să înscrie în constituție un articol »despre

egala îndreptățire a naționalităților«, — confirmând și consacrand prin aceasta ei însși individualitatea politnică și poliglotă a țerei.

O cerință elementară a dreptului se impune deci din primul moment dlui Széll: aceea de a se conforma realității raporturi etnografice și politice din țeară și de a ignora, în consecință, plasmuitele raporturi politice inventate de Maghiari în scopul imoral de a atribui rasei lor un rol și o importanță pe care n'au avut-o nici-odată și la care n'au nici un titlu de drept.

DL Széll, dacă vrea să se țină serios de cuvînt, un singur program de acțiune poate accepta în stabilirea ordinii de drept:

Să înceapă cu aplicarea justă a »legii de naționalitate«, în toate privințele.

Să sisteze odată pentru totdeauna acel odios sistem al ucăzurilor și al ordinațiilor, care a transformat Ungaria într'un stat polițienesc, menținut de baionetele și pustiile gendarmilor, ear' nu de paragraful și spiritul legilor.

Printr-o reformă justă și radicală a legii electorale, prin retragerea dispozițiilor speciale pentru Ardeal, prin proceduri adevărat liberale — se recunoască și naționalităților dreptul inalienabil de a lupta pentru bunurile lor libertăți.

În fine, scurt zis, să instaureze în țeară regimul libertăților naționale pentru toți, dissolvînd astfel privilegiile Maghiarilor și sclăvia ne-maghiarilor.

Nu mai insistăm în special la nici unul din aceste puncte. E de prisos, când rostul și justetea lor sare în ochi. Nici nu mai facem registrul turelor al tuturor acelor legi, ordinațiuni, ucăzuri și măsuri draconice, — cari s'au făurit și se făuresc pentru a suprima ori-ce viață națională a naționalităților ne-maghiare. Toate acestea sînt prea bine cunoscute și noului guvern ce doarme încă pe saltelele nesănătoase, cari odihneau nelegiuita »politica națională« a vechilor guverne.

E destul să accentuăm, în resumat, acea convingere generală a Romanilor, ca și a celorlalte naționalități: că nu poate exista drept în Ungaria fără de egala îndreptățire a naționalităților.

Încât pentru »dreptate« ce o promite dl. Széll, — vom vorbi și despre asta.

Sibiu, 24 Aprilie n.

SINOADELE bisericei naționale gr.-or. române din Ungaria, Transilvania și Bănat, sînt convocate pe Duminică Toamei în sesiune ordinară.

Szilágyi, ministru de interne. Prin cercurile politice din capitală se colportază știrea, că în fruntea ministerului de interne va fi pus în curînd fostul ministru de justiție pe vremea Memorandului, Szilágyi Dezső, căruia Széll are de cuget să-i dea mână liberă cu privire la reformele administrative și probabil și cu privire la rezolvarea chestiei — naționalităților.

»PATRIA« CONFISCATĂ. »Patria« soșită astăzi ne spune, că numărul de Mercur al acestui valoros ziar bucovinean a fost confiscat la ordinul guvernului țerei, pentru unele pasaje din articolul »Fuga lui Arcadie«.

Era vorba în articol de Metropolitul Bucovinei, Arcadie Ciuperonici.

LA TEMNIȚĂ. Curia a aprobat sentința care preotul Ioan Jurca din Lugoj, este condamnat la o lună temniță de stat și cincizeci fl. amendă, pentru agitație în contra națiunii maghiare.

Trăiască »era nouă«!

Școale millenare. Alkotmány ne spune, că din cele 134 școale »noue« millenare, cu cari s'a lăudat ministrul Wlassics în dieta maghiară, numai 22 sînt într'adevăr »noue«, ear' restul îl formează școalele confiscate dela comune și confesiuni, și cu dela sine putere declarate de statificate.

Va să zică, guvernul maghiar face politică culturală pe punga comunelor și a confesiunilor!

Goluchowski la Budapesta.

Se știe pozitiv acum, că ministrul comun de externe, contele Goluchowski a venit la Budapesta în chestia taxelor exagerate ce le-au pus Maghiarii pentru trecerea corăbiilor prin Portile-de-fer, taxe, asupritoare nu numai pentru Austria, ci și pentru celelalte țări interesate, cari toate și-au ridicat glasul de protestare. Firește, Maghiarii bal acum în retragere, și zic că nu sînt stabilite încă taxele, fiindcă nici lucrările de pregătire nu sînt terminate.

O fi, o fi!

Episcopia Aradului.

Sibiu, 24 Aprilie n.

La 2/4 Maiu se va întruni sinodul eparchial la Arad, ca să aleagă episcop nou în scaunul vacant. N'am fi luat încă cuvîntul în această chestiune; dar' sîntem formal provocați de neobiceiunile și ne mai pomenitele apucături și manopere, cu care se prepară terenul din anumită parte pentru un candidat, care, singur din tot clerul românesc trebuie șters din lista candidaților la episcopie.

Se țin meetinguri, se fac conferențe, se publică scrisori confidente, se placardează afișe roșii pe porțile creștinilor, și zi și noapte se lucră, cu mijloace neobișnuite și cu un zel febril, vrednic de o cauză mai bună — pentru... pentru cine?

— Pentru Goldiș!

Se poartă adevărat războiu contra »neamurilor« — așa zic și scriu harnicii »corteii« — de fapt se prepară o nouă palmuire a sentimentului național al neamului românesc.

Sub pretext de a combate sistemul, pretinsul »nepotism« și mai știe Dumnezeu ce — corteii lui Goldiș vor să inaugureze nou sistem, ne mai pomenit sistem: de a ridica pe cel-ce ne-a înșos, de a onora pe cel-ce ne-a pălmuit, de a înălța la demnitate în biserică pe cel-ce a revoltat întreagă biserică prin atitudinea sa contrară bisericei și neamului.

E supremul cutezanței, ceea-ce încearcă acești oameni!

Cum? Nu găsiți alt candidat decît pe Goldiș, pe faimosul Goldiș?

Venerabilul vicar din Sibiu Dr. Ilarion Fușcăruș, de toți iubitul vicar din Caransebeș Filaret Musta, Preacuvioșia Sa arhimandritul Hamza, din Arad, — cum? aceștia toți pot fi preterați? Și cutezați a scoate la iveală pe »Preacuviosul« Goldiș?

Nu mai are biserica gr.-or. română alți bărbați, vrednici de cîrja și mitra arhierască, decît pe Goldiș?

Cum? Aici se fim ajuns?

O nu! Aici ați ajuns!

Marii »naționalisti«, cari »se inspiră întotdeauna din sentimentul public«, faimoșii »tribuni ai poporului«, favoriți ai dlui Sturdză, — au ajuns să candideze și să lucreze pentru un — Goldiș.

Pentru ei, nimic de mirat! Nu fac decît să continue meseria, la care au fost din nenorocire chemați.

Dar' noi, ne vom ști și acum, ca întotdeauna, datoria. Dacă nu ne mirăm de ei, sîntem uimiți vîzînd, că și bărbați ca dl. Dr. Ioan Suciu, care se țină aderenți independent al partidului național, lucră și conlucră cu ei, în același scop: condamnabil!

Sau nu? Am dori o declarație categorică, da ori ba? Ca să ne știm orienta. Pentru-că se o știe ori-și-cine, că-l vom combate în acest caz fără rezervă.

Noi, ca întotdeauna, nu vom nomina candidați. E dreptul sinodului. Un drept însă avem și noi, incontestabil, când zicem: Goldiș nu poate fi candidat de Românii adevînți ai partidului național, ba de nici un Român, care nu vrea să fie pus într'un rînd cu — Goldiș.

Ca să se știe!

Noii ministri români.

Cabinetul format de dl. Cantacuzino nu este pur conservator, cum anunța telegrama noastră. El numără între membrii sei, pe lângă bărbați indeobște cunoscuți ca buni naționaliști, și pe cel mai popular tribun al poporului, dl. N. Flea.

Eată lista noului minister:

Dl. G. Gr. Cantacuzino, președinte de consiliu și ministru de interne.

Dl. general Manu, ministru de finanțe.

Dl. Take Ionescu, ministrul culelor și instrucțiunii publice.

Dl. Ioan Lahovari, ministru de externe.

Dl. general Iacob Lahovari, ministru de război.

Dl. N. Flea, ministru al domeniilor.

Dl. C. Disescu, ministru de justiție.

Dl. Dr. C. Istrati, ministru al lucrărilor publice.

Toți membrii cabinetului nou au mai fost miniștri, afară de doi: dl. Ioan Lahovari și dl. Dr. Istrati.

Cel din urmă este profesor universitar, director al institutului chimic, savant cu reputație europeană în specialitatea sa. E cunoscut pentru sentimentele sale înalte românești. Academia Română l'a ales chiar acum membru al sei.

Dl. Ioan Lahovari este, ni-se pare, fratele regretatului bărbat de stat Alexandru Lahovari, fost ministru de externe, răposat la 1897.

DIN BUCOVINA.

Chestia tricolorului în dietă.

În ședința dela 17 Aprilie a dietei provinciale din Bucovina, dl. deputat Dr. G. Popovici a prezentat în numele »Clubului român« interpelațiunea adresată președintelui țerei în chestia prigonirii tricolorului român din partea organelor administrative din Bucovina. Interpelarea e subversivă de toți deputații români din dieta Bucovinei, și are următorul cuprins:

»Numerii 162, 163, 182, 211, 216, 218 și 234 ai ziarului »Patria« amintesc mai multe cazuri concrete, în care diferiți locuitori români au fost molestați și amenințați din partea organelor puterii executive pentru purtarea tricolorului.

Considerînd

1. că tricolorul este o parte integrantă a costumului național român, neoprit de nici o lege;

2. că chiar nefiind lucrul astfel, nu există nici un titlu de lege, care ar interzice întruvințarea colorilor naționale, cum nu se interzice nici purtarea tricolorului negru-roșu-auriu;

3. că vizațiunile par a fi rezultatul unei îndrumări generale a organelor executive din partea fostului căpitan de nefastă memorie Wolfarth, care nu s'a putut lăpăda de cele mai ridicole tradițiuni polițiale, atît de nedemne pentru o administrațiune luminată, — subsemnați întrebă pe dl. președinte:

1. Are el știre despre molestările acestora?

2. opri-va el organelor sale repelarea lor?

Cernduți, în 14 Martie 1899.

Dr. G. Popovici, Calinescu, Dr. I. Flondor, T. Flondor, Grigoreca, Onciul, Mustatza, Dr. Volcinschi, bar. G. Vasilio, Dr. Turcan.

Dl. Bourguignon, președintele țerei a binevoit a nu răspunde deocamdată la interpelare. A răspuns însă la acușările ce le-a adus dl. Dr. Popovici funcționarilor publici, pentru ingerențele lor în afacerile comunale, asigurînd dieta că va da o aspră ordonanță ca să se pună capăt acestor ingerențe.

Trădătorii Francmasoni.

Libre Parole din Paris scrie:

Trebuie ca spiritul național să fie căștigat teren, pentru-ca o campanie anti-masonică să poată fi condusă cu atîtă vigoare și elocuență de academicianul Jules Lemaitre.

Caracterul internațional al Francmasoneriei nu mai e negat și Maurice Talmey procură o mărturie nerecusabilă.

Se vorbía de o destăinuire făcută la Stockholm, pe când era ambasador fostul cancelar al Rusiei dl. Giers.

Era pe la 1872 și se vorbía la o sindrofie asupra unui subiect care preocupă încă pe toată lumea, asupra cauzelor înfrîngerii Franței.

Dl. Giers luă atunci cuvîntul: »Nu voiam, spune el, să abordez cel antîiu această chestiune delicată, dar' fiindcă ea era ridicată, pot să vă afirm, că cunosc rolul ce l'a jucat Francmasoneria în acest războiu.

Eram atunci consul la Berna, în acest orăș se afla o agenție perfect organizată și funcționa cu o precizie foarte mare pentru informațiunile privitoare la repartizarea trupelor franceze, dislocuirea lor, cantitatea munițiilor, a merindelor etc. și mii de indicațiuni din cele mai mici și mai amănunțite, pe care Francezii, afiliați Francmasoneriei, le comunicau Lojilor, și, lucru ciudat, aceste informațiuni veniau cu o repeziune înspăimîntătoare prin telegrame cifrate, la agenția prusiană masonică din Berna.

Am studiat în fond această colosală organizație pentru a face un raport guvernului meu.

Națiunea franceză, fusese, se pare, condamnată de înalta masonerie internațională și nici cea mai bună organizație militară, nici talente strategice, nici bravura incontestabilă a trupelor, n'ar fi putut vre-odată triumfa. Era un războiu de oameni orbi, cu oameni cari vîd. Aceasta e convingerea mai bună a unui om care a ocupat cele mai înalte funcțiuni în diplomație, obicinuit cu discrețiunea.

Din această organizație de trădători Franța își recrutează personalul politic și guvernamental.

Ce va pute face oare Franța într'un conflict cu o putere străină, când are Francmasoneria în frunte și Jidanii la spate?

† Alexandru bar. Petrino.

Unul dintre fruntașii fraților bucovineni a închis ochii pe vecie. Era din garda veche, prin urmare generația de astăzi nu-l va prea cunoaște. La timpul sei a avut însă rol de frunte în luptele politice ale Romanilor bucovineni.

Numele lui era Alexandru baron Petrino. A decedat Duminică, în 16 Aprilie, în etate de 75 ani și retras de mult de pe arena vieții publice. Născut în anul 1824 în Vasăuți, a terminat studiile liceale în Cernăuți, dedicându-se carierei juridice. Terminînd și studiile academice, a întreprins călătorii frumose prin străinătate, completîndu-și cunoștințele pe toate terenele. Reîntors în anul 1847 în patrie, s'a dedicat mai antîiu cultivării moșiei, și cu un rar gust estetic a creat primul parc în Bucovina, care formează încă și astăzi o raritate în țeară.

La 1859 a fost numit bărbat de încredere pentru Bucovina în consiliul de stat augmentat și în această calitate a lucrat împreună cu episcopul Șaguna, care era bărbat de încredere pentru Ardeal și cu Andreiu Mocsonyi, bărbat de încredere pentru Bănat și părțile ungurene.

În anul 1861 a fost ales în dieta țerei.

În calitatea sa de membru al comitetului țerei a combătut cu succes spiritul birocratic și autoritar, care domina pe atunci în întreaga Austria. În anul 1866, ales deputat în camera imperială, l'a ales succes a asigura edificarea liniei ferate Lemberg—Cernăuți, un fapt care a fost pentru Bucovina de o deosebită importanță. În anul 1870 intră în ministerul Potocki și primește portofoliul ministerului de agricultură. Cedînd după un reștimp de 8 luni ministerul Potocki ministerului Hobenwart, s'a reîntors bar. Petrino earăși în patria sa, unde s'a dedicat din nou afacerilor publice. În calitate de președinte al Reuniunii pămîntului țerei și în calitate de consilier administrativ al liniei Lemberg—Cernăuți, a desvoltat o activitate rodnică pentru interesul țerei. La inițiativa sa se înființează institutul de credit fonciar bucovinean, al cărei președinte a fost până la sfîrșitul vieții sale.

Înmormîntarea a decurs în un mod foarte solemn. S'a adunat un public numeros și distins la casa mortuară, de

unde după ceremonialul obicinuit s'a pus imosantul cortej în mișcare. Carul funebrel era acoperit cu numeroase cununi.

Actul funebrel l'a s'vârșit P. S. S. episcopul Dr. V. de Repta cu asistența părintelui protopresbiter Bejan, părințele Petrescu (din Budeniți), Brenzan și diaconii Ursulean și Boca. Cântările funebrele le-a executat corul teologilor.

După s'vârșirea prohodului în biserica catedrală a rostit P. S. S. episcopul Repta un frumos panegiric, schițând în general activitatea reșosatului pe diferitele terene. Afară de rudele reșosatului s'au observat printre numeroșii publici: Pres. țerei bar. Bourguignon, căp. țerei Lupul, dep. Dr. G. Popovici, contele Della Scala, Onciul, Tittinger, Marin, rectorul magnific Dr. Skedl, prof. univ. Dr. Ziegler, E. Popovici, C. Popovici, cons. guv. Pompe, Balmoș, Fekete, Rottenburg, cons. consist. Calinescu, Bejan, Manastyrski, Hanicki, prim. bar. Kochanowski, consilieri de tribunal, numeroși reprezentanți ai boierimii, amplotiații dela institutul fonciar bucovinean în număr complet etc. etc.

După s'vârșirea actului funebrel în biserica catedrală, cortelul a plecat prin strada Storojinefului către Budeniți, unde au fost depuse osămintele decedatului, în cripta familiară.

În „noua eră“.

— Cabinet negru. —

În „noua eră“ a lui Széll se continuă „sans gêne“ atențatele cele mai furioase de pe vremurile lui Bánffy.

Eată un nou document. Ministrul de justiție (!) Hegedüs Sándor, om nou în cabinetul Széll, a dat următorul ordin:

„Cu privire la §§-ii 7 și 8 a art. de lege XIV. din 1898 dispun, ca judecătorii reg. și procuraturile, la cari s'a făcut arătare contra preoților pentru delictul morale grave, nepotrivite cu poziția lor, sau pentru fapte calificate de contrare statului, să avertizeze despre arătările și denunțările acestor direct și urgent pe dl ministru de culte și instrucție dîmpreună cu toate actele și anume fără considerare, că pe baza stărei faptice a arătării, respective a denunțării, are loc procedura penală, sau nu.

Mai departe dispun, ca sentințele judecătorești pronunțate pentru ori-ce transgresiuni ce constituie delictul morale sau contrare statului, după-ce sentințele au fost pronunțate cu valoare de drept, judecătorii să le subțearnă direct la dl ministru de culte și instrucție. De directie contrară a statului este a se considera — cu aplicarea analogă a alineatului din urmă a §. 13 art. de lege XXVI. din 1893 — în special ori-ce fapt, care e îndreptat contra constituției, caracterului național, contra unității, independenței sau integrității teritoriale a statului, mai departe care e îndreptat în contra aplicării limbii statului, fixată în lege, indiferent că s'a s'vârșit aceea în local bisericească, sau în afara de el, sau pe teritoriul altui stat cu graiul viu, în scris sau prin tipar, prin ilustrații, predici bisericești sau prin alte mijloace.

Relevăm excepționala gravitate a acestui fapt. Chiar și Magyarország califică acest act drept instituire a cabinetului negru, drept atentat la demnitatea judecătorilor!

Ce să mai zicem noi, de demnitatea preoților nostri??

Înființarea însoțirilor la sate.

În Ungaria se ocupă cu însoțirile numai două legi: „Legea comercială ungară“ (art. XXXVII. din 1875) și „Legea despre însoțirile de credit agricol și industrial“ votată și sancționată în anul trecut.

„Legea comercială ex 1875“ privește ca societăți comerciale următoarele: 1. Societăți colective (deschise) közkereseti társaságok. 2. Societăți în comandită (betéti társaságok). 3. Societăți pe acții (részvénytársaságok) și 4. Însoțirile (szövetkezetek).

Despre însoțiri — aceste ne interesează acum — tractează titlul XI. din legea com. ex 1875 în §§-ii 223—257.

În înțelesul legii com. ung., ca însoțiri sînt privite acele societăți, a căror număr de membri nu este hotărît și care au de scop promovarea creditului, a câștigului sau a economiei membrilor lor, prin purtarea comună de afaceri sau pe baze de reciprocitate. Anume:

Reuniuni de anticipații și credit. Însoțiri care procură materii brute și însoțiri pentru magazine comune și societăți pentru producțiunea comună.

Însoțiri de consum.

Însoțiri pentru edificarea de locuințe și societăți de asigurare mutuală. Toate dispozițiile legislative referitoare la însoțirile de care vom să vorbim le aflăm în legea comercială din 1875 în §§-ii 223—257. Legea despre însoțirile de credit adusă în anul trecut pe noi nu ne privește, de oare-ce nișuina noastră este să ne înființăm însoțiri independente, departe de centrala însoțirilor de credit din Budapesta.

Scopul însoțirilor este promovarea intereselor diferitelor clase și a singuraticilor aparținători acestor clase. Principiul fundamental al însoțirilor este purtarea riscului în comun și tocmai acesta e acceptat mai cu greu din partea celor interesați. Căci nu ne-am dat încă să subordonăm interesele noastre particulare intereselor comune. Cu toate-că de fapt această subordonare a intereselor particulare este numai pentru moment, căci odată ce se ajunge în comună, în aceea își află despăgubirea și interesele particulare.

Lucrul de căpetenie este însă, ca ideea însoțirilor să fie imbrățișată în primul rînd de conducătorii naturali ai poporului dela sate și acestia apoi să explice poporului înțelesul și avantajele neprețuite ale însoțirilor. Numai dacă poporul va fi în curat cu înțelesul foloaselor însoțirilor, numai atunci se va însuși pentru înființarea lor. Se 'i-se explică însă poporului întotdeauna că se poate de real, să nu 'i-se promită că prin însoțiri va câștiga „marea cu sarea“, fără să 'i-se spună numai adevăratele avantaje așa, ca la urmă poporul să nu se vadă înșelat în așteptările născute din orbitoarele promisiuni. Să se amintească în primul rînd câștigurile morale ce se ajung prin însoțiri și la înșirarea câștigurilor materiale se nu se uite nici-odată marginile impuse de economia rațională și de concurența cinstită.

În fruntea mișcării întotdeauna se se pună acei bărbați, de cuvîntul cărora cu drag și cu încredere ascultă poporul și pe care bucură să urmează.

Referitor la felul însoțirilor, ce sînt de trebuință a se înființa în dife-

ritele comune corect, numai conducătorii de acolo — preotul, învățătorul și alți cărturari din loc pot să hotărască.

Intru-cât referențele locale sînt acomodate, noi credem că e potrivit, dacă acțiunea pe terenul însoțirilor se începe cu magazinele de bucate, dar nu ca simple întovășiri a câtorva proprietari, ci ca însoțiri în toată regula.

Noi credem, că începutul cu magazine de bucate e mai potrivit pentru faptul, că acest fel de însoțiri pretind mai puține cunoștințe, neavînd trebuință de nici un bărbat mai versat în afaceri comerciale ca de pildă cum pretind însoțirile de consum, valorisare și chiar și cele de credit.

Dacă referențele locale îngăduie, e foarte bine cînd deodată și la olaltă cu magazinul de bucate se înființează și însoțirea de consum și apoi cea de credit și în fine cea de valorisare. Pentru-că praxa a dovedit că acele însoțiri progresează și dau cele mai bogate roade care deodată se ocupă cu magazine de bucate, cu consum, credit și valorisare. Aproape tot atât de bine progresează și acele însoțiri, care din lipsa condițiilor pretinse de unul sau alt ram de activitate omit magazinele de bucate sau la început ramul valorisării produselor și se mărginesc numai la 2, respective trei ramuri de afaceri.

(Va urma).

Răsnete din Bănat.

Față cu atitudinea „Trib. Poporului“, primim dela 17 învățători din Bănat, întruniți în conferință la Timișoara, o declarație mai lungă, din care extragem următoarele:

Considerînd, că în trecutul alor 24 ani cât a guvernat diecesa Aradului Excelența Sa In. P. S. domn actualul Arhiepiscop și Metropolit Ioan Meșianu, s'au făcut progrese considerabile în scopul cultural și economic-financiar al diecesei arădane.

Considerînd, că faptele și meritele mari ale Excelenței Sale sînt deja apreciate prin votul împunător al mîritului congres național bisericesc, în urma cărora a și fost promovat la cea mai înaltă demnitate bisericească: de Arhiepiscop și Metropolit al Românilor ort. din Ungaria și Transilvania.

Considerînd, că alegerea de protopresbiter al tractului Timișoarei, în persoana prea on. domn Dr. Traian Putici, a fost efectuată cu totalitatea votului colectiv al parohiei, ear' însuși actul electoral de ppresbiter a difcultat numai 2—3 voturi.

Considerînd, că prin capacitatea, zelul și abnegațiunea prea on. domn protopresbiter și inspector școlar Dr. Traian Putici, școalele noastre au făcut și fac sub conducerea sa progrese însemnate, ear' învățătorii se disting prin emulațiune din an în an:

Subsemnații învățători întrunindu-se din indemn propriu la o conferință confidențială în Timișoara, pe ziua de 9/21 ale curente, consultînd apoi asupra celor apărute în „Tribuna Poporului“ relativ la demnitatea fetelor noastre bisericești, se simte moralmente îndemnată a veni pe calea publicității cu următorul răsnet:

1. Recunoscînd faptele și meritele mari ale Excelenței Sale In. P. S. domn Arhiepiscop și Metropolit Ioan Meșianu,

ca fost Episcop al Aradului, îi implorăm dela tronul Tatălui ceresc pace, sănătate și viață îndelungată la înalta demnitate bisericească de astăzi, ear' din parte-ne îi aducem omajii loiale și cea mai adîncă venerațiune fiască.

2. Ear' prea on. domn protopresbiter și inspector școlar al nostru Dr. Traian Putici îi exprimăm cu devotațiune adheșiune și iubirea noastră sinceră, declarînd: că învînta „Tribuna Poporului“ față cu șeful nostru tractual o desaprobam în mod rezolut și o vom combate și în stratul de jos al poporului nostru.

Timișoara, 9/21 Aprilie 1899.

Ioan Mateica, Alexandru Sandu, Eftrem Hedesan, Nicolau Nicoreșcu, Petru Jurma, Dimitrie Țigu, Corneliu Popoviciu, Vasile Drăgan, Atanasie Baicu, Iosif Ciorogariu, Petru Drăgan, Traian Telescu, Ioan Surdu, Constantin Mieu, Georgiu Gruin, Paul Ivi, Dimitrie Roman.

Cronica zilei.

Sibiin, 24 Aprilie n.

Di Andreiu Baltes, redactorul nostru responsabil a fost citat și ascultat azi la primărie, în afacerea de disciplinare a învățătorului Leon Maior din Orlat. Vechile șicane continuă și în noua eră.

Societatea academică română din Berlin a aranjat la 17 Aprilie, în hotel Central, o serată literară-musicală, la care au dat concursul lor binevoitori dl Dr. med. Victor Em. Kristel, din Viena și Dr. jur. Crusen, din Berlin. Profesorul Grigoroș a rostit cuvîntul de deschidere. Locot. Jitianu a vorbit pe tema: Români înaintea Plevnei. Dr. Kristel a cântat mai multe piese, între cari și „Sangan Aegir“, compoziția împăratului Wilhelm. D-șoara Agnes Grigoroș a cântat la pian piese naționale, de Porumbescu și cav. Buchenthal. Domnul Hosieanu a cântat din vioară acomp. de d-șoara Stoicescu 2 piese. Doamna G. Berkhausen a cântat la pian piese clasice.

„Astra“ la Caransebeș. Pe 22 Aprilie (4 Maiu) este convocată la Caransebeș adunarea constituantă a despărțimentului „Asociațiunii pentru literatură și cultura poporului român“. Despărțimentul ce e să se înființeze, va consta din cercurile pretoriale Caransebeș, Bozoviciu, Orșova și Teregova.

Duminecă a apărut nr. 15 al „Foi Poporului“, cu cuprins bogat și variat. Din articolii acestui nr. afară de informațiile politice despre evenimentele din țeară și din străinătate, remarcăm articolii economici de sezon, cum sînt: Păduchele roșu (la meri, peri etc.) și modul stîrpirii lui. — Nutrirea stupilor în Aprilie etc.

Din articolii școlari amintim: Lucea în școală. — Modificările geografice cele mai nou. — Din istoria Moldovei: sfîrșitul domniei lui Petru Rareș. — În legătură cu aceasta amintim, că la foiță se dă între altele frumoasa legendă: Visul lui Petru Rareș, de V. Alexandri.

E de însemnat și prim-articolul, în care pornind dela vorbirea lui Wlasics în dietă, despre cultură și școale, se arată poporului pericolul ce amenință școalele noastre și se îndeamnă poporul a apăra și sprîgînă din toate puterile școalele române. La această muncă datori sîntem a lua parte cu toții, de aceea în acest prim-articol se zice:

Noi, cari sîntem adunați în jurul acestei foi pentru popor, și cari pentru popor dăm tot ce avem mai bun dela noi, de mult știm și vedem premediea ce amenință școalele noastre. Eată cauza pentru care am deschis în foie un loc și pentru școale și învățători: „Școala română“. Foia Poporului este a poporului român, dar' tot ale lui sînt și școalele și învățătorii, ce-i are. Foia Poporului vrea să iee și ea parte la lupta pentru apărarea și întărirea școalei române; ea vrea, ca alături cu poporul să adune sub steag și pe învățători și să lucre cu povești și îndemnuri pentru înaintarea școalei române și a luminării prin școală.

Recomandăm în binevoitoarea atenție a inteligenței noastre, această foie, atât de ieftină și atât de folositoare poporului nostru.

Necrolog. Primim următoarele anunțuri funebreale: Cu inima frîntă de durere anunță subscrișii tuturor conșăgenilor, amicilor și cunoscuților sei, cumcă: Demetriu Perția, asesor la sedria orfanală a comitatului Tîrnavei-mari, după un morb îndelungat a rășosat în Domnul astăzi, la 2 ore p. m., în al 62-lea an al vieței sale laborioase, al 30-lea al fericitei sale căsătorii și al 35-lea al activității sale oficioase. Rămășițele pămînteste ale defunctului se vor aștruce spre repaus etern în cimitirul romano-catolic din loc, în 24, Aprilie la 2 ore p. m. Fie-i țîrîna ușoară și memoria neuitată! Sighișoara, în 22 Aprilie, st. n. 1899. Ana Perția născută Chendi, ca soție; Aurelia Marian, Ana Filimon, Titu Perția, Basiliu Perția, ca fii; Ioan Marian, Dionisie Filimon, ca gineri.

— Subscrișii cu inima frîntă de durere anunțăm înocetarea din viață a prea iubitului nostru soț, tată, moș și cumnat Ioan Giulan, preot gr.-or. român în Olăcea, în urmarea unui morb scurt dar' plin de suferință, Vineri, în 9/21 Aprilie 1899, înainte de amezai la 7 ore în Giula în anul 62 al vieței sale. Rămășițele pămînteste s'au aștrucat spre vecinicia odihnă, dela școala gr.-or. din Giula-germană, Duminecă, în 11/23 Aprilie a. c., după amezai la 2 ore, în cimitirul gr.-or. român din Giula-germană. Fie-i țîrîna ușoară și memoria binecuvîntată! Ved. Sofia Giulan născută Țărian, ca soție; Ersilia, Sofia, Marta și Cornelia, ca fiice; Georgiu Ilie, Traian Papp, preoți, ca gineri; Romulus, Ioan, Alexandru și Aurel Ilie, Ioan și Pavel Papp, ca nepoți.

Ce înseamnă? „Trib. Pop.“ publică o corespondență din Galați, reproducă probabil dintr'un ziar din țeară, în care se raportează despre o serată dată de dl Frățilă, directorul liceului, în folosul cantinelor școlare. La serată a dat concursul seu, cu o conferință, și venerabilul domn V. A. Urechid.

În „Tribuna Poporului“ ne surprinde următorul pasaj al raportului:

„Actul II. a fost deschis de corul liceului, care sub dirijarea talentatului mîiestru de musică, dl I. Bochoci, execută cu succes „Doina lui Rafiu“. Toți adînc mișcați ascultau cu atențiune frumoasa doină. Când aceasta a fost finită, miile de aplauze răsuna în sală, strigăte

FOIȚA „TRIBUNEI“.

ÎNVIERE.

— Roman —

de Leo Tolstoi.

(Urmare).

Urma după acestea în actul de aculare, înșirarea confruntărilor, dispozițiunile martorilor, etc. Și actul se isprăvia astfel:

„Negustorul Smielkov, datat la beție și curvăr, se legase cu o fată din casa de toleranță a femeiei Rosanov, poreclită Lubka, după care era nebul; aflîndu-se în acea casă de toleranță în ziua de 16 Octomvrie 188..., el a trimis pe sus numita fată Lubka la hotelul la care trăsesse, dîndu-i cheia dela gîmăntanul lui, ca să-i aducă 40 de ruble, care-i trebuiau să achite cheltuielile făcute de el în sus numita casă. Întrînd în camera pe care negustorul o ocupa la hotel, Caterina Maslova, poreclită Lubka s'a înțeles cu Botchkova și cu Simon Kartymkin, amîndoi servitori ai hotelului, ca să fure o bună parte din banii și valorile ce se găsiu în gîmăntanul negustorului și să-i împartă între ei; ceea-ce s'a și făptuit. (Aci, din nou Maslova tresări și fața 'i-se făcu roșie ca focul).

Maslova a primit drept partea ei un inel cu brilante și fără îndoială ei o sumă mică de bani, pe care trebuie să o fi ascuns-o, sau perdut, căci era beată în ziua aceea.

Ca să nu se cunoască urmele furtului lor, cei trei preveniți s'au hotărît

ca să aducă la hotel pe negustorul Smielkov și acolo să-l otrăvească cu un praf pe care îl avea Kartymkin. Pentru aceasta, cînd Maslova s'a întors în casa de toleranță a mormit pe Smielkov, să se întoarcă cu ea la hotel și să petreacă acolo împreună acea noapte. Și cînd veniseră în camera hotelului, Maslova avînd praful făgăduit de Kartymkin, l'a versat într'un pahar de rachiu, pe care l'a dat lui Smielkov să-l bea, de unde 'i-s'a pricinuit moartea.

Din care pricină Simon Kartymkin, țeran, în vîrstă de treizeci-și-trei de ani; Eufemia Ivanova Botchkov, burgheză, în vîrstă de patruzeci-și-trei de ani și Caterina Mihailova Maslov, în vîrstă de douăzeci-și-septe de ani, sînt acusați, că la 16 Octomvrie 188..., au furat împreună dela negustorul Smielkov suma de 2500 ruble și urmă, ca să ascundă acest furt, au atentat cu voință la viața sus numitului Smielkov, dîndu-i să înghită o otrăvă, din care 'i-s'a pricinuit moartea.

Aceste delictu sînt provăzute la articolul 1455 din codul criminal; ca urmare, Simon Kartymkin, țeran și Eufemia Botchkov și Caterina Maslov, burgheze sînt date în judecată tribunalului districtului și anume la curtea cu jurați.

După-ce isprăvise de cetit, grefierul așeză foile actului pe care îl cetise, se așeză și-și potrivă cu mîinile amîndouă pîrul negru și lung. Toți cei de față scoaseră un suspin de ușurare și fiecare se bucura că o să înceapă judecata și că în curînd o să se facă lumină și justiția o să fie mulțumită. Numai Nekhludov nu avî acest simțemînt: el se tot gîndea și-și era groază de crima pe care o făcuse acea Maslov, pe care cu zece ani înainte o cunoscuse atât de nevinovată (Va urma cap. X.).

Din vremuri apuse.

Am anunțat deja dragălașul volum, cu acest titlu, al d-nei Iuditha Secula n. Trafa. Până-ce vom pute vorbi mai pe larg de această interesantă publicațiune, pe care o recomandăm călduros, dăm câteva specimen.

„Memoriile d-nei Secula“ povestesc mai mult dela 1848. Sînt însă și amintiri, din a doua mîna, de pe vremea lui Horea. Eată unele:

Dela 1784.

„Am văzut, — îmi povestea moșul vostru — pe Horia, pe Cloșca și pe Crișan; am văzut pe mama, nevasta și frumoasa fată a lui Horia. Veniseră aici la Crișan, la curtea grofului (conte) Emeric Teleky. Groful, ca și nepotul seu la 1848, plecase în țările meridionale. Tata era vîtaful curței și a rămas singur stăpîn în curte. Sosesec Moșii dela Vidra, toți pe cai mici și iuți ca fulgerul. În urma lor nu mai avea capăt un șireag ce venia în trap; erau femei, neveste, fete mari, frumoase ca dimineața primăverii, — toate cu mîrgele și inele și cu pîlării bărbătești în cap. Eram băiat de opt ani. Aveam în mîna o pînișoară mică, cum li-se fac copiii cînd se ceace pîne la casă. Vine un stegar, care se coborise de pe cal, și îmi ia pînea din mîna. Am plîns cu jale — eram copil fără mamă. Stegarul m'a luat în brațe, m'a mîngăiat, ca să-mi treacă spaima și frica, și 'mi-a zis, că dacă's Român să nu plîng. Aveau acei „soldați“ uniforma croită întocmai ca a soldaților împărătești, numai că era albă de tot, și în cap purtau o căciulă de miel cu o penă de corb. Vătașii, sau prefeții, așa se numeau ofierii, aveau pene sure de vultur.

„De două-ori, de trei-ori am văzut pe Horia; avea un pîr creț de tot. Și odată l'am văzut cu un mîntean lung și

larg, încins cu un lanț de inele. Spuneau oamenii că acel mîntean 'i-l-au făcut Moatele cînd s'a întors dela Împăratul, din Viena, unde se dusesse pentru dreptățile Românilor.

„Și cum au ajuns să-i facă acel mîntean? Se zice că o femeie din Vidra ar fi văzut pe tînrul împărat Iosif II. odată în biserica din cetatea Bîlgradului; și era îmbrăcat într'un mîntean alb lung, căptușit cu roșu; — era de catifea. Și s'a gîndit, că 'dacă dă D-zeu să avem noroc să ni-se întoarcă Horia sănătos, așa mîntean o să-i facem.“ Și lanțul de încins, 'i-l vor face din inelele lor, ce poartă Moatele la brîu — chiar și astăzi.

„Abia de un an venisem, pe atunci, cu tata din țeara sîcuiască, din Hârom-szék, lăsînd moșie și drepturi unui unchiu al meu, de care nimic în urmă n'am mai știut mulți ani. Plecaser, ca cel desnădăjuit. Și eată pentru-ce:

„Tata a primit o scrisoare, în care 'i-se spunea că fratele meu mai mare, care era deja avocat, și-a schimbat numele, și a trecut în neamul Ungurilor, cu numele de „Halmy“. Tata la această tristă știre l'a desmoștenit, și 'i-a scris că nu-l mai recunoaște. În urma acesteia el 'și-a pus capăt vieței, aruncîndu-se în Murăș la Aiud. Mama la știrea morței fiului seu a ajuns neconsolabilă, și în curînd am perduto și pe ea. Ear' tata ne mai aflîndu-'și loc, a pornit și a ajuns aici cu mine, care eram de șapte ani, și cu sora mea în vîrstă de doi ani. Am venit să aflăm adevărul aici, aproape de Aiud. Am tras la curtea grofului, al căruia fiu a fost într'o școală cu nefericitul meu frate, și am sosit tocmai cînd se pregătea lumea de bătaie.

Acea împrejurare a scăpat viața strămoșului meu în vremea Horei —

am auzit cu urechile mele spunînd pe moșul meu — că s'a plîns chiar lui Horia de nenorocirea ce l'a ajuns și l'a adus să-și părăsească țeară și moșie.

„Moșul“.

„După revoluția lui Horia a fost holă și foamete. În Bănat nu s'au făcut bucate trei ani de-arîndul... și altele.

Pe vremea foametei a venit la curtea grofului Teleky, la Crișan, un proprietar din Becicherecul-mare, din Bănat, cu o căruță cu trei cai, ca să cumpere bucate.

Moșul era ispan la curtea grofului, la măsurarea grăului întrebă străinul pe moșul meu să-i spună unde ar pute să fie găzduit peste noapte cu două fetițe ale lui, căci nu cunoaște pe nimeni în sat.

Moșul 'i-a pofțit la el, și 'i-a găzduit la curte până a doua zi.

Seara, stînd de povești, moșului meu 'i-a plăcut foarte mult de fetița mai mare a străinului, de Paraschiva. Era o fetiță de 15 ani, mițică, brună, cu pîrul creț, ochii dulci și vorba mîndră.

Și nu mult după întoarcerea în Bănat a lui Pavel Raica — așa se numea tatăl celor două fetițe — a pornit și moșul meu la Becicherecul-mare, și 'și-a adus pe Paraschiva de nevastă. Moșul meu era de 18 ani cînd s'a însurat. Și a fînut nunta două săptămîni.

Groful a remunerat pe moșul cu un loc de 3—4 pogoaie, și o casă frumoasă în vecini de curte. Acolo a stat, până la moartea bunicii mele, avînd ocupație în curtea grofului, dela moartea tatălui seu, străbunul meu.

[illegible]

Vânzare: de vin bun de masă, din Agărbiciu, litru 40 cr.

P. T.

Subscrierul am onoare a face cunoscut onoratului public, că
prăvălia de spețerie, coloniale, farbe și făină
 din colțul stradei Sarei și stradei Gușteritei,
 fostă până acum sub firma **Emil Gleim**, am cumpărat-o și o voi
 conduce sub firma **improtocolată**

Aurel Simtion.

Asigurând onoratei clientele serviciu prompt și marfă numai de
 cea mai bună calitate și rugând a fi spriginit cu comande, semnez
 cu stimă

Aurel Simtion.

Depositor: de cele mai bune specii de făină din Bănat.

Clasa a IV-a primei loterie de clase reg. ung. privilegiată.

Câștigul principal 60.000 coroane

Cel mai mic câștig e de 40 coroane,
 la oaltă:

Trei mii câștiguri în valoare de **240.000 cor.**

Prima tragere e deja la 18 Mai!

Un los întreg
6 fl.Un los de jumătate
3 fl.Un părar de los
1 fl. 50 cr.O optimă de los
75 cr.

Cel mai mare deposit de losuri se află la casa de schimb a lui

[108] 10—18

ADLER,
 colectoră principală,
 Sibiu, Piața-mare nr. 1.

Cel mai mare câștig la tragerea a VI-a e: UN MILION.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
 se află de vânzare
 următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu preț redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Di Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele, lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

impărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinții la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra de la

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Făină.

Cea mai bună făină dela **mo-**
rilă cu vapor din Ungaria și
Bănat, recomandă cu prețurile
 cele mai ieftine [134] 3—8

Depositorul de făină și franzelăria

lui

Petru Moga,
 Sibiu

strada Cisnădiei nr. 44.

Iosif Schultz,
 neguțitor de vinuri,

Sibiu, strada Poplăcii nr. 30,

oferă [137] 3—3

vinurile sale ardelenesti

garantate naturale, la cumpărare de cel
 puțin 56 litru cu următoarele prețuri:

Vin de masă anul 1893 per litru 18 cr.
 „ „ „ 1896 „ 24 „
 „ „ „ 1894 „ 34 „

Cu stimă

Iosif Schultz,
 neguțitor de vinuri.

Cu preț redus!

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“,
 societate pe acțiuni în Sibiu

Școalele din Blaj.

Studiu istoric

de
Nicolae Brânzeu,

profesor la liceul „I. C. Brătianu“ în Pitești.

Preț redus dela 1 fl. la 50 cr.

Pentru porto postal încă 5 cr. mai mult.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Se află de vânzare:

George du Maurier

TRILBY.

IN ROMANEȘTE

DE

AFIN DE LA TUSCIA.

Prețul 1 fl. v. a. plus 5 cr. porto.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țară
 a Ardealului, și cu deosebire Munții-Ăpșeni,
 patria lui Horia și lăncii, să citească scrierile
 lui Silvestru Moldovan anume:

Teara-Noastră,descrierea părților sudice ale Transilvaniei
și Valea-Murășului, apoi**Zarandul și Munții-Ăpșeni.**

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călă-
 torie, cu datele și porturile Românilor și cu
 multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.
 Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto),
 în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elo-
 gioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Tran-
 silvania în limba română:

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o des-
 criere a acestor regiuni atât de interesante din mai
 multe puncte de vedere. Di Silvestru Moldovan a res-
 pins deci prin această publicațiune unei trebuințe ce
 intrădevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor
 va face acestor scrieri primirea amabilă pe care o merită.“

Comandele se pot face la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

Expedare de postavuri numai pentru privați.

	fl.	2.80	din lână bună
un cupon (bucată)	3.10	„	lână
lungă de 3.10 metri	4.80	„	curată
pentru un complet	6. „	„	de
rind de haine bărbă-	7.75	„	oale.
tești, costă numai	9. „	„	
	10.50	„	foarte fină
	12.40	„	engleză
	13.95	„	kammgarn

Depositorul fabricii
de postav**Kiesel-Amhof în Brünn.****Mostre gratis și franco. — Liferare onform mostrelor.**

P. t. publicul cumpărător se nu uita, că numai prin comande directe va cum-
 pără cu prețuri adevărate!

Spre lămurire și ca dovadă servească exemplul următor: Adolf Kraus, comerciant
 de postavuri în Budapesta dă croitorului, când acesta comandă pe baza cărții lui de
 mustre, următoarele cadouri:

La comanda în sumă până la fl. 10 — o pă-eche de pantaloni cu 50 cr.

„ „ „ „ „ 20 — un rind de haine cu 1 fl.

„ „ „ „ „ 60 — un rind de haine grătuit.

Afară de aceste croitorul mai primește ca rabat 3 fl. per metru și 20%.

Aceste cadouri întotdeauna le solveste pe neștiute clientul, care cumpără stoffa prin

croitor pe baza cărții de mostre dela Adolf Kraus. [70] 15—24

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tandala. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 9 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 26 cr. sau 60 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țaranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giurul Născodului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojona Născodă, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Caldărușca cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Geneyray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un petitor îndărătnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Crăinului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigonica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Scărcăritul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea prostilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La sar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Rosen. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonie Ghislan-soni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 26 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exem-
plar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turgheniev. Tradu-
care din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-
plar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
 librarilor și peste tot vnzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50

„Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75

„Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896,

2 volume à 32 cr. 64 cr.

„Din goana vieții“, ediția III. (1895). fl. 1.75.

„Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.

„Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.

„Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1896 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În viltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adresează:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.